

KONGL. STATSKONTORETS

OCH

KONGL. MAJ:TS OCH RIKETS KAMMARRÄTTS

UNDERDÅNIGA UTLÅTANDE

ÖFVER

DET AF SÄRSKILDA KOMITERADE DEN 27 OKTOBER 1893 AFGIFNA
BETÄNKANDE OCH FÖRSLAG ANGÅENDE UTVIDGNING AF
ARFSBESKATTNINGEN OCH UTSTRÄCKT TILLÄMPNING
AF STÄMPELSKATTEN.

STOCKHOLM

ISAAC MARCUS' BOKTR.-AKTIEBOLAG

1894.

Till Konungen.

Genom nådig remiss den 27 Oktober 1893 har Eders Kongl. Maj:t till Statskontoret och Kammarrätten öfverlemnadt ett samma dag af dertill förordnade komiterade afgifvet betänkande och förslag angående utvidg-

ning af arfsbeskattningen och utsträckt tillämpning af stämpelskatten samt anbefalt Embetsverken att skyndsamt afgifva gemensamt underdånigt utlåtande öfver det i betänkandet innefattade förslag till förordning angående stämpelafgiften.

Till åtlydnad häraf få Embetsverken i underdånighet anföra följande:

I. Arfsskatt.

Den utvidgning af stämpelbeskattningen, komiterade föreslagit, afser i främsta rummet arffallen och testamenterad egendom, och innefattar komiterades förslag härutinnan en i viss mån efter mönstret af liknande skatter inom en del främmande stater ordnad arfsskatt, föreslagen att utgå under form af stämpelafgift å bouppteckningar, testamenten, fideikommissbref samt i visst fall å protokoll angående bevakning af testamente; i sammanhang hvarmed förslag äfven framlagts om en förändrad stämpel å gåfvobref.

Enligt nu gällande förordning angående stämpelafgiften af den 5 September 1890 skall bouppteckning, som hos domstol företes för registrering, vara försedd med stämpel af 50 öre, eller, der den aflidne ej efterlemnad bröstarfvingar, 60 öre för hvarje fulla 100 kronor af behållningen i boet, såvida denna uppgår till minst 1,000 kronor. Då lagfart sökes på grund af fideikommissbref eller testamente om fast egendom, skall, liksom då lagfart sökes å gåfva af fast egendom, fångeshandlingen förses med stämpel af, i vissa fall, 60 öre och, i andra fall, 1 krona 60 öre för hvarje fulla 100 kronor af egendomens värde.

Uti de stämpelförordningar, som utfärdades åren 1857 och 1860, var bouppteckningsstämpeln bestämd efter en med hänsyn till storleken af boets behållning graderad skala från 10 öre till 1 krona; allt för hvarje fulla 100 kronor af behållningen. Enligt äldre bevillningsstadgar erlades hos oss äfven i vissa fall bevillning för gåfva, testamente, fideikommiss och arf, hvilken bevillningsafgift dock på grund af dess i förhållande till uppbördssättets tunga former obetydliga resultat, enligt beslut vid 1884 års riksdag, upphörde med ingången af år 1885, men hvaraf spåren ännu framträda i de högre stämpelafgifter, som, enligt hvad ofvan antydts, i särskilda fall utgå vid inregistrering af bouppteckningar och lagfart af en del fångeshandlingar.

Den nuvarande stämpelafgiften å bouppteckning erlägges, likasom den äldre, å beskattningsbara behållningen i boet i dess helhet, dock att boet eger att hos fideikommissarie eller testamentstagare uttaga den

del af skatten, som å den honom tillfallande egendomen belöper. Stämpelafgiftens storlek är således icke beroende af, om delegarne i boet äro flere eller färre.

Komiterade hafva ansett, att en dylik skatt å boets hela egendom verkar ytterst ojemnt. Om en person t. ex. efterlemnar 5,000 kronor, verkar skatten derå, enligt komiterades mening, mycket olika, om arfvet tillfaller *en* person, eller om detsamma skall fördelas på flere händer, och en dylik ojemnhet vore stridande mot krafvet, att skatten bör lämpas efter skatteförmågan, hvarför komiterade föreslagit, att stämpelafgiften till bouppteckning skulle beräknas icke å boet i dess helhet utan å hvarje delegares lott deri.

Den ojemnhet, komiterade sålunda anmärkt, beror uppenbarligen deraf, att stämpelafgiften utgår i samma proportion eller med samma procenttal, vare sig boet är större eller mindre, delegarne deri flere eller färre. Om beskattningsbara behållningen i ett dödsbo är 5,000 kronor, utgör stämpelafgiften, då den aflidne efterlemnade bröstarfvingar, 25 kronor. Finnes endast en delegare i boet, får han således vidkännas hela detta belopp. Finnas deremot t. ex. fem lika arfsberättigade arfvingar, minskas en hvars arfslott i följd af stämpelafgiften med 5 kronor. Afgiften är således fullt proportionerlig emot arfslottens storlek och innebär icke något oegentligt för den, som anser oberättigadt att här tillämpa en progressiv skatteskala, men väl för den, som håller före, att en dylik skattnorm bör komma till användning, så att t. ex., om den, som ärfver 1,000 kronor, får vidkännas en stämpelafgift af 5 kronor, den, som ärfver 5,000 kronor, bör erlägga en afgift icke af 25 kronor, utan af t. ex. 30, 50 kronor eller annat i procentförhållande till arfslotten mer eller mindre stigande belopp.

Komiterade hafva ock föreslagit icke allenast, att aflägsnare slägingar och oskylda testamentstagare skulle utgöra skatt efter högre procenttal än närmare slägingar utan ock att stämpelafgiften skulle blifva progressiv på det sätt, att den, hvilken erhöle större lott i ett dödsbo, beskattades efter högre skattefot än den, som finge en mindre lott.

Den progressiva skatteformen har i allmänhet motiverats med grundsatsen, att skatten bör lämpas efter en hvars olika skatteförmåga. Det är dock tydligt och ej heller af komiterade förbisedt, att den omständigheten, att en person är aflägsen eller ej alls befryndad med den aflidne, ej utvisar, att denna har större skatteförmåga än nära skylda arfvingar. Icke heller ådagalägger blott och bart den omständigheten, att en person i arf eller testamente bekommer egendom till högre värde, än hvad en annan erhåller, att den förres skatteförmåga är större än den senares.

Ty på skatteförmågan inverkar jemväl den erhållna egendomens beskaffenhet. I detta hänseende må erinras om, huru mycket större skatteförmågan i regel är hos den, som å sin lott erhåller kontanta penningar, säkra obligationer eller andra värdepapper, hvilka under snart sagdt alla förhållanden kunna mot måttlig ränta belånas, och hvilka vid terminen för nästinfallande ränteliqvid lemna full tillgång till att med sin afkastning betäcka skatteutgiften, än hos den, hvilken såsom sin lott mottager t. ex. en fastighet, hvars taxeringsvärde efter afdrag af å fastigheten hvilande gäld väl uppgår till samma belopp som den förres arfslott, men hvars afkastning knappt är tillräcklig till ränteliqviderna å intecknad skuld, och hvilken fastighet redan af arflåtaren blifvit intecknad, så vidt inteckningar deri kunna belånas.

En arfs- eller testamentstagare af förstnämnda slaget eger ock mycket större skattekraft än den, som på sin lott erhåller en sådan industriel affär, hvilken har ett bouppteckningsvärde lika med den förres lott, men i följd af konjunkturerna icke gifvit och under den närmaste framtiden med all säkerhet icke kommer att gifva sin egare någon behållen inkomst, ens till så stort belopp, som till skatteliqviden behöfves. Härtill kommer, att personernas olika ekonomiska ställning i dess helhet, såsom öfriga tillgångar, genom valet af yrke eller andra förhållanden betingad större eller mindre förmåga att tillgodogöra sig arvet, afslutad eller oafslutad uppfostran o. d., kan utöfva ett icke ringa inflytande på deras skatteförmåga.

Till samtliga de omständigheter, som bestämma denna, kan tydligen hänsyn ej tagas, då man vill genom stämpelafgift å bouppteckning eller testamente beskatta en persons arfs- eller testamentslott.

Vid nu angifna förhållanden kan en progressiv skatt derfor lätt medföra stora ojämnheter, måhända större än dem, komiterade med sitt förslag velat undanrödja. Åtminstone synes nödig hänsyn kräfva, att progressionen icke göres så stark, att skatten i vissa fall varder jemförelsevis obilligt tryckande, hvaraf följdens dessutom lätteligen blifver, att allmänheten på ett eller annat sätt undandrager sig densamma.

I komiterades förslag torde emellertid skattesatserna, särskildt hvad angår tredje eller sista gruppen af skatteskyldige, vara för höga. Förslaget torde i detta hänseende till och med träda för nära den första fordran, som ställes på en hithörande skatt, eller att den så afväges, att den i regel kan utgå af den erhållna egendomens afkastning och icke behöfver angripa kapitalet. En person t. ex., som i testamente erhåller en fast egendom, hvars behållna värde, efter afdrag af skulderna, utgör 40,000 kronor, skulle blifva pligtig, om han är aflågsen släkting eller

oskyld till den aflidne, att i skatt utgöra 6 procent af nyss nämnda summa, således mer än fastigheten kan antagas i regel lemna i behållen afkastning för ett år. Dessa höga belopp skulle säkerligen komma att i åtskilliga fall verka så mycket mer betungande, som dels med skattens form af stämpelafgift icke låter förena sig att fördela den å flere år, på sätt t. ex. förut var medgifvet i fråga om den bevillningsafgift, som då utgick för fideikommiss i fast egendom, dels ock vid den skuldsättning, som i fråga om fastigheter och särskildt jordbruksfastigheter är i vårt land rådande, det i bon, der tillgångarne uteslutande eller hufvudsakligen utgjordes af fastighet, icke sällan skulle komma att inträffa, att boets tillgångar antingen icke eller endast med stor svårighet kunde inom den tid, som för boupptecknings ingifvande till domstol är i lag föreskrifven, lemna tillgång till stämpelafgiften.

I öfrigt synas de af komiterade föreslagna skattesatserna medföra för tvära öfvergångar, i det att t. ex., om en bröstarfvinge ärfver 9,999 kronor, skatten skall utgå efter 90 öre för hvarje fulla hundra kronor, men, om arvet utgör 10,000 kronor, utgå efter 1 krona för hvarje fullt hundratal, hvilket således gör, att vid tillökning af 1 krona i arfslott skatten ökas med 10 kronor 90 öre eller från 89 kronor 10 öre till 100 kronor. Progressionen torde ock vara väl starkt stigande för de medelstora arfs- eller testamentslotterna, under det att den helt och hållet upphör, då lotten öfverstiger 40, 50 eller 75,000 kronor, olika för olika fall, således då en progression måhända kunde anses vara mest på sin plats.

Enligt komiterades förslag eger vidare en påfallande olikhet rum i skattskyldighet, om någon erhåller fast egendom i testamente eller i gåfva. I senare fallet varder skattskyldigheten för egendom af lägre värde ej obetydligt högre än i förra fallet, men deremot för egendom af betydligare värde vida lägre. Detta har blifvit en följd deraf, att komiterade ansett erforderligt att vid fråga om stämpelbeläggning af gåfvobref till vissa medeltal reducera de många skattesatser, som för bouppteckning äro i förslaget upptagna.

Den princip, komiterade lagt till grund för den föreslagna stämpelafgiften å bouppteckningar och testamenten eller skattens bestämmande och utgörande efter arfs- eller testamentslott, torde slutligen, enligt Embetsverkens uppfattning, blifva alltför invecklad och svår att tillämpa. I de främmande länder, der man infört en skatt å arfs- och testamentslotter, synes denna utgå på annat sätt än under form af stämpelafgift och först sedan vederbörande skattskyldigs andel i boet blifvit behörigen

faststald. Härigenom eger den utländska hithörande skattelagstiftningen afgjorda företräden framför hvad af komiterade föreslagits.

Vill man hos oss införa en liknande arfsskatt, torde det knappast vara ändamålsenligt att låta den utgå under form af stämpelafgift. De invecklade bestämmelser, som blifva en följd, om man vill genom stämpelafgift å bouppteckningar och testamenten upptaga en skatt efter de särskilda lotterna i ett dödsbo, hafva i komiterades förslag ej kunnat undvikas och skola säkerligen, om de upphöjas till lag, åstadkomma ej ringa besvär för de myndigheter, som skola tillämpa dem, samt för de rättssökande blifva i många fall alltför svårfattliga. Till bevis härför torde allenast böra erinras om svårigheten att blott och bart på grund af en bouppteckning beräkna hvarje delegares andel i boet, om vanskligheten att uppskatta kapitalvärdet af de förmåner af olika beskaffenhet, som kunna vara bestämda att utgå af en persons qvarlåtenskap, om besvärigheten att vid skeende testamentsbevakningar kontrollera, huruvida vederbörande testamentstagare redan behöringen beskattats, och om de tvistiga förhållanden, som kunna uppstå emellan sterbhusdelegarne inbördes i fråga om deras rätt till godtgörelse, den ene af den andre, för utlagd skatt. Såsom en afsevärd olägenhet må ock framhållas saknaden af tydliga lagstadganden, huru rättelse i för hög stämpelbeläggning, hvilken, om de af komiterade föreslagna bestämmelserna upphöjas till lag, torde komma att inträffa långt oftare än nu, må kunna af den enskilde vinnas, och huruvida sådant kan ske på annat sätt än genom åtal mot vederbörande tjänsteman, som upptagit stämpelafgiften.

En oeftergiflig fordran vid en sådan skatt som stämpelskatten torde vara, att den är lätt att tillämpa och enkel att kontrollera. Då härtill, såsom förut antydts, kommer, att det torde vara mer än tvifvelaktigt, om genom komiterades förslag skulle åvägabringas, att skatten fullt jemnt och rättvist lämpades efter den skattskyldiges skatteförmåga, hafva Embetsverken icke tvekat att, så vida skatten kan hållas inom så måttliga gränser att den lämpligen kan i form af bouppteckningsstämpel uttagas, gifva det nuvarande systemet af stämpelafgiftens utgående å boets skattskyldiga behållning i dess helhet ett afgjort företräde framför det af komiterade föreslagna, detta så mycket hellre som det hittills varit och äfven framdeles i regel torde blifva främmande för den allmänna uppfattningen att betrakta stämpelafgiften å bouppteckning såsom en skatt å de särskilda delegarne i dödsboet.

Emellertid torde för att täcka en del af statens behof af ökade tillgångar ifrågavarande stämpelskatt kunna ej obetydligt förhöjas. I detta hänseende torde man dock icke i frågans nu befintliga skick böra

gå längre, än att i de fall, der för närvarande stämpelafgiften å bouppteckningar utgör 50 öre, d. v. s. i de fall, der bröstarfvinge lefver efter, skatten höjes sålunda, att den kommer att utgöra: der behållningen i ett dödsbo uppgår till 1,000 kronor, men ej öfverstiger 5,000 kronor, 50 öre för hvarje fulla 100 kronor och, der behållningen är större, för den del deraf, som ej öfverstiger 5,000 kronor, nyssnämnda belopp; för den del, som öferskjuter 5,000 kronor, men ej 30,000 kronor, 1 krona; för den del, som öfverstiger 30,000 kronor, men ej 200,000 kronor, 1 krona 50 öre; samt för den del af behållningen, som öferskjuter nyssnämnda belopp, 2 kronor, allt för hvarje fulla 100 kronor. I de fall, der bröstarfvinge ej finnes, och der afgiften för närvarande utgör 60 öre för hvarje fulla 100 kronor af behållningen, skulle ofvan föreslagna skattesatser kunna fördubblas.

Genom ett dylikt system erhålles en jemn progression utan tvära öfvergångar och skonas i görligaste mån de mindre boen, under det å andra sidan skattesatserna alltmör, om ock mycket svagt, ökas ju högre boets behållning stiger. Detta system innebär ock, med anslutning till den princip, som redan nu är gällande, en starkare beskattning af de bon, der bröstarfvingar saknas, men går i detta hänseende ej till den stränghet, komiterades förslag skulle medföra. Lättheten att tillämpa förestående regler, jemförda med dem, som komiterades förslag innehåller, ligger ock i öppen dag.

Hvad komiterade föreslagit derom, att vid stämpelbeläggning af bouppteckningar fast egendom af fideikommissnatur och deri intecknad gäld skulle undantagas vid beräkning af boets behållning samt behörig stämpelafgift i stället uppbäras vid lagfart å fideikommissbrevet, synes emellertid, såsom för alla fall ändamålsenligt, böra vinna tillämpning, oberoende af huru stämpelafgiften å bouppteckningar varder ordnad, dock naturligtvis så, att stämpelafgiftens storlek bestämmes efter motsvarande grunder som vid bouppteckningar. Likaså torde, såvida stämpelafgiften å bouppteckningar förhöjes, på sätt Embetsverken föreslagit, komiterades förslag att vid lagfart å testamente om fast egendom stämpelafgiften skall i hvarje fall utgöra endast 60 öre böra godkännas.

Komiterades förslag, i hvad det afser förändringar i nu gällande stadganden om stämpel till gåfvobref och protokoll öfver testamentsbevakningar, lärer deremot böra i det hela förfalla, om komiténs förslag angående stämpel till bouppteckningar ej vinner godkännande.

Nu gällande föreskrifter om stämpel till gåfvobref om fast egendom, hvilka för lagfart företes, torde dock böra förändras sålunda, att stämpelafgiften bestämmes till 60 öre, allenast då egendomen öfvergår till skyld-

man i rätt nedstigande led och i alla öfriga fall till 1 krona 60 öre, allt för hvarje fulla 100 kronor af egendomens värde. Stadgandet, att vid öfverlåtelse af gåfva i visst fall stämpel skall erläggas allenast för senaste fånget, torde härjemte böra, af skäl komiterade anført, helt och hållet utgå.

Derest komiterades förslag om stämpelafgifts beräknande och utgörande efter arfs- eller testamentslott icke godkännes, lärer äfven hvad komiterade föreslagit i §§ 14—16 samt § 24 likasom de i art. IV—VII föreslagna härmed sammanhängande föreskrifter förfalla. Bestämmelserna i nu gällande stämpelförordnings § 14 synas i stället böra kvarstå, dock med de ändringar, dels att, om medgifvandet att till domstol inlemna bouppteckning förseglad varder upphäfdt, hvilket synes Embetsverken lämpligen kunna ske, stadgandet i 2:dra punkten af samma § utgår, dels ock att föreskrifterna i sista stycket affattas i öfverensstämmelse med hvad Embetsverken föreslagit i fråga om stämpel till bouppteckningar och fideikommissbref. Stadgandet i § 17 af komiterades förslag torde såsom i hvarje fall ändamålsenligt böra i stämpelförordningen upptagas.

I detta sammanhang anse sig Embetsverken icke böra underlåta att framhålla, hurusom enligt deras åsigt den af komiterade föreslagna värderingen genom särskildt tillsatta värderingsmän af död mans bo skulle blifva såväl för det stora flertalet dödsbon onödigt betungande som för tillgodoseende af statens skatteintresse i det hela obehöfligt. Hvad fast egendom angår, torde nuvarande bestämmelse, enligt hvilken sådan egendom icke får beräknas till lägre värde än nästföregående årets taxeringsvärde, vara tillfyllestgörande, och hvad lös egendom beträffar, skulle det säkerligen vara för det ändamål, hvarom här är fråga, i det stora hela tillräckligt, om det t. ex. föreskrefves, att vid beräkningen af stämpeln för värdet å aktier, obligationer och öfriga dylika värdepapper i ett dödsbo detta icke finge upptagas lägre än till det vid tiden för bouppteckningen i allmänhet gällande, och att angående detta värde skulle vid bouppteckningen fogas intyg af med saken förtrogna personer.

Skulle emellertid, utan afseende å hvad af Embetsverken blifvit anmärkt i fråga om stämpelskattens bestämmande efter arfs- eller testamentslott, en sådan princip vinna godkännande, anse Embetsverken, på grund af hvad ofvan anförts, det af komiterade afgifna förslag dock böra

undergå omarbetning, i syfte att skattesatserna sänkas och, om möjligt, äfven deras antal minskas. Det förra torde vara så mycket angelägnare, som utvägar icke saknas för den, som vill anlita dem, att på fullt lagligt sätt och utan någon risk för sig föranstalta, det skatteskylighet ej inträder. Frestelsen härtill varder desto starkare, ju större skatten blifver, och följden varder ej mindre att staten går miste om sin påräknade inkomst, än äfven att en stor ojemnhet i beskattningshänseende uppstår, om genom vissa anordningar en del personer kunna undgå skatt för förvärf, som i sak äro enahanda med dem, för hvilka andra få erlægga ej obetydliga afgifter. Genom stämpelafgift torde man nämligen icke kunna, såsom man i synnerhet vid den engelska arfskattens bestämmande låtit sig angeläget vara, träffa alla med arf jemförliga förvärf; och komiterades förslag lemnar äfven, såsom förut antydts, utrymmet öppet för åtskilliga sätt att undgå skatt.

I rent formelt hänseende hafva Embetsverken vid komiterades förslag ansett sig böra göra följande erinringar:

Å sid. 21 i förslaget torde orden

»stämpelafgiften utgör

1) för andel, som på grund af arf eller testamente tillkommer bröstarfvinge eller dess afkomling eller på grund af testamente efterlevande make.»

böra utbytas mot:

»stämpelafgiften utgör

1) för andel, som på grund af arf eller testamente tillkommer bröstarfvinge eller på grund af testamente bröstarfvinges afkomling eller efterlevande make.»

Början af femte stycket å 23 sidan torde böra affattas sålunda:

»Om vid bouppteckningen fogas i behörig ordning upprättadt arfskifte, i hufvudskrift eller bestyrkt afskrift, hvilket, med angifvande af det belopp», som tillkommer etc. etc.

Hvad slutligen angår det sannolika finansiela resultatet af den af komiterade föreslagna arfsskatten, hafva komiterade beräknat, att genom densamma skulle erhållas en ökad statsinkomst af i rundt tal en million kronor. Då emellertid denna beräkning utgår från det antagandet, att medelskattesatserna skulle blifva respektive 1, 2 och 4 procent, men detta antagande icke hvilat på något statistiskt underlag, torde denna beräkning icke kunna tillmätas något egentligt värde.

Embetsverken framlägga härnedan ett efter ofvan utvecklade, af Embetsverken förordade grunder uppgjortt förslag till förändring i gällande stämpelförordning, hvarjemte jemförande tabeller öfver skattesatserna enligt Embetsverkens och komiterades förslag finnas utlåtandet bifogade.

Embetsverken hafva väl saknat erforderligt materiel för beräkande af det finansiela resultatet af det af Embetsverken framlagda förslaget, men trott sig kunna antaga, att detta resultat icke skulle komma att i någon mera afsevärd mån skilja sig från det, som komiterades förslag i verkligheten skulle medföra.

Förslag till ändrad lydelse af gällande Kongl. Förordning angående stämpelafgiften i nedannämnda delar.

II Art.

Om stämpel till enskilda handlingar.

Bouppteckning, som för inregistrering hos domstol företes, skall, såvida behållningen i boet icke understiger 1,000 kronor, vara försedd med stämpel enligt följande grunder.

a) *då arflåtaren efterlemnat bröstarfvinge:*

för hvarje fulla 100 kronor af behållningen till och med 5,000 kronor — 50 öre,

för hvarje fulla 100 kronor af behållningen utöfver 5,000 kronor till och med 30,000 kronor — 1 krona,

för hvarje fulla 100 kronor af behållningen utöfver 30,000 kronor till och med 200,000 kronor — 1 krona 50 öre, och

för hvarje fulla 100 kronor af behållningen utöfver 200,000 kronor — 2 kronor.

b) *då arflåtaren ej efterlemnat bröstarfvinge:*

två gånger det belopp, hvartill stämpeln, beräknad enligt föreskrifterna under a), skolat uppgå.

Befrielse från stämpel eger rum, der behållningen i boet understiger 1,000 kronor; skolande för bouppteckning, som till underdomstol i stad ingifves, från det belopp, hvartill stämpeln efter nu stadgad beräkningsgrund uppgår, afdragas ett belopp, motsvarande den för bevis om

bouppteckningens inlemnande och inregistrering vid domstolen bestämda lösen, äfven om på grund af gällande författning dylik lösen ej må fordras.

Vid beräkning af boets behållning skall undantagas värdet å fast egendom af fideikommissnatur och deri intecknad gäld.

Der make lefver efter, skall såsom behållning i boet anses endast hvad som återstår efter afdrag af den efterlevvandes fördel, giftorätt och morgongåfva, hvilka, ehvad de utgöra mer eller mindre, sammanlagdt beräknas till hälften af behållningen i boet.

Fideikommissbref om fast egendom skall, då det för lagfart företes, vara försedt *dels* med stämpel af 60 öre för hvarje fulla 100 kronor af egendomens värde, *dels ock* för detta värde, minskadt med den i egendomen intecknade vid förre fideikommissariens död oguldna gäld, med ytterligare stämpel, beräknad, der den nye fideikommissarien är den förres bröstarfvinge, enligt de här ofvan angående stämpel till bouppteckning under a) stadgade grunder, och i annat fall enligt den under b) dersammstädes meddelade bestämmelse.

Gåfva af fast egendom: afhandling derom skall, då den för lagfart företes, vara försedd med stämpel till nedannämnda belopp:

då egendomen gifvits till skyldeman i rätt nedstigande led: 60 öre för hvarje fulla 100 kronor af egendomens värde; samt

i annat fall: 1 krona 60 öre för hvarje fulla 100 kronor af egendomens värde.

Testamente om fast egendom skall, då det för lagfart företes, vara försedt med stämpel af 60 öre för hvarje fulla 100 kronor af egendomens värde.

§ 14.

Vid stämpelbeläggning af bouppteckning skall värdet af aktier, lott-bref och obligationer beräknas efter deras vid tiden för bouppteckningen i allmänhet gällande värden, och åligger det den, som för inregistrering företer bouppteckning, att dervid foga skriftligt intyg om detta värde af två med förhållandet förtrogne personer.

§ 15.

För fideikommitterad egendom skall värdet vid stämpelafgifts bestämmande beräknas såsom om samma egendom innehades med eganderätt.

§ 16.

Har afliden person på flere orter efterlemnad egendom, hvaröfver särskilda bouppteckningar blifvit upprättade, erlägges stämpelafgiften efter sammanräknade behållningen enligt samtliga bouppteckningarna och utgöres, då dessa ingifvas till domstolen i den ort, der den aflidne vid dödsfallet varit mantalsskrifven.

§ 17.

Den till hvilken fideikommiss i penningar eller annan lösegendom öfvergår, äfvensom annan testamentstagare vare, vid tillträde af fideikommiss eller testamenterad egendom, skyldig att, med ränta efter fem för hundra om året, till boet återgälda hvad af stämpelafgiften belöper på hans andel i boet, i förhållande, om make lever efter, till hvad af behållningen enligt bouppteckningen återstår efter afdrag af hvad såsom giftorätt ur boet utgår, men i annat fall till hela behållningen; och skall beräkning, som för bestämmande af testamentstagares deltagande i stämpelafgiften erfordras rörande kapitalvärdet af lifränta, rätt till afkomst eller annan förmån af fast egendom, verkställas enligt de grunder, som finnas i § 128 utsökningslagen angifne.

Der nyttjanderätt till fast egendom af fideikommissnatur eller afkomst eller annan förmån af egendomen tillkommer annan än fideikommissarien vare den, som berörda förmån åtnjuter, pligtig till fideikommissarien återgälda jemte ränta efter fem för hundra om året hvad af den vid lagfart af fideikommissbrevet af fideikommissarien erlagda stämpel-

afgiften belöper å samma förmåns kapitalvärde, beräknadt såsom nyss är sagdt.

§ 18 = nuvarande § 15.

O. S. V.

II. Öfriga slag af stämpelskatt.

Med de af komiterade i öfrigt föreslagna nya stämpelafgifter hafva komiterade afsett att med stämpelskatt träffa sådana handlingar, som förmedla omsättningen af det rörliga kapitalet, och hafva komiterade framhållit, att i detta hänseende, den svenska stämpellagstiftningen erhållit en mycket ringa utveckling mot den, som egt rum i flere främmande länder.

En dylik beskattning af hvad man kallar det rörliga kapitalet torde kunna vara väl på sin plats i det svenska skattesystemet, men synas de fordringar härvid böra uppställas, att skatten lämpas så, att den verkligen träffar kapitalet, samt att den icke anbringas på sådant sätt, att den, utan att gifva synnerligen afsevärdt finansielt resultat, åstadkommer besvär och hinder för den allmänna rörelsen.

Från dessa synpunkter hafva Embetsverken ansett erinringar kunna göras mot de af komiterade föreslagna nya stämpelafgifterna å skuldebref samt å vexel, som är stäld att vid uppvisandet betalas af medel, som hos bank eller bankir föras i räkning för utställaren.

Hvad *skuldebref* angår, draga dessa för närvarande stämpel, endast derest de för vinnande af in-teckning eller betalning företes hos offentlig myndighet, och stämpelafgiften utgör 25 öre för hvarje fulla 100 kronor af det kapitalbelopp, för hvilket in-teckning eller betalning sökes. Komiterade hafva nu föreslagit, att, med bibehållande af denna stämpel, skuldebref skulle, då lån mot dem upptoges, i regel förses med stämpel af 50 öre för kapitalbelopp under 1,000 kronor och derutöfver 50 öre för hvarje påbörjadt tusental kronor.

Denna nya stämpelafgift å skuldebref och med dem jemställda bodmeri- och förpantningsbref har synts Embetsverken komma att medföra, i ett så jemförelsevis kapitalfattigt land som vårt, en beskattning icke af långifvarne, utan af låntagarne, och således ett fördyrande af det för allmänna rörelsen erforderliga driftkapitalet. Härtill kommer svårigheten, att ej säga omöjligheten att åstadkomma, det dylika bestämmelser varda allmänt efterlefda, hvarjemte beskattning för skuldebref å låga belopp och kortare tid, ehuru längre än 8 dagar, för hvilket fall stämpelfrihet skulle ega rum, blefve obilligt hög.

Embetsverken hafva derför icke kunnat biträda komiterades förslag till införande af ny stämpelafgift å skuldebref och med dem jemställda handlingar.

Hvad beträffar den föreslagna stämpelafgiften å förenämnda slag af *vexlar eller invisningar* på en persons räkning hos bank eller bankir, torde en dylik stämpelafgift icke heller vara lämplig. Det ringa belopp, hvartill den är föreslagen, visar, att den i finansielt hänseende icke kan komma att spela någon roll, men den komme utan tvifvel att för affärsverlden synas obillig och förhatlig. Den skulle ock i sin mån motverka det eftersträfvansvärda förhållandet, att enskilda anförtro sina besparingar åt bankinstitut. Å andra sidan torde utvägar icke heller saknas att i större eller mindre utsträckning undvika en dylik stämpelafgift.

Embetsverken få på dessa skäl afstyrka denna afgifts införande, under framhållande derjemte, att för beredande af en motsvarande inkomst åt statsverket en förhöjning lätteligen skulle kunna ske i stämpelafgiften för postremissvexel och vaxel, som drages af bank eller bankir inom riket å bank eller bankir å utländsk ort samt är betalbar endast i utlandet vid uppvisandet. En dylik förhöjning skulle säkerligen kunna ske till dubbla beloppet af det utaf komiterade föreslagna, utan att blifva för allmänna rörelsen betungande.

Embetsverken föreslå derför för sin del, att stadgandena under rubriken vaxel II Art. af stämpelförordningen erhålla följande lydelse:

Vaxel, som är dragen af bank eller bankir inom riket å bank eller bankir å utländsk ort samt är betalbar endast i utlandet vid uppvisandet så ock postremissvaxel, skall förses med stämpel af 20 öre;

Annan vaxel skall, då den utställles, eller, om den utfärdas utom riket innan den här i riket öfverlåtes eller till godkännande eller betalning företes, förses med stämpel af 50 öre för belopp ej öfverstigande 1,000 kronor, och derutöfver 50 öre för hvarje påbörjad tusental kronor, hvarå den lyder;

dock att frihet från stämpelbeläggning eger rum för vaxel, som är stäld att vid uppvisandet betalas af medel, hvilka hos bank eller bankir föras i räkning för utställaren, äfvensom för vaxel, som är dragen från utlandet på utlandet och endast är betalbar i utlandet.

Är vaxel utfärdad i flera exemplar och har ett af dem blifvit med föreskrifven stämpel försedt, vare de öfriga från stämpel fria.

Sökes på grund af godkänd eller protesterad vaxel hos offentlig myndighet betalning, skall vaxel vara försedd med särskild stämpel af 25 öre för hvarje fulla 100 kronor af det kapitalbelopp, för hvilket betalning sökes;

dock är vaxel fri från sistnämnda stämpel, då på grund deraf fordran bevakas i konkurs.

I sammanhang härmed vilja Embetsverken framhålla, att det af komiterade uti § 20 af förslaget till stämpelförordning föreslagna stadgande angående den kurs, hvarest vid stämpelbeläggning af handling, lydande å främmande myntslag, handlingens värde bör beräknas, synes böra förtydligas, så att bestämd föreskrift lemnas om den kurs, som bör tillämpas, och synes detta lämpligen kunna ske genom föreskriftens affattande i öfverensstämmelse med 35 § af gällande vexellag, så att den komme att lyda ungefärligen på följande sätt:

»Då handling, lydande å utländskt myntslag, skall beläggas med stämpel i förhållande till det i handlingen uttryckta värde, skall det utländska myntslagets värde i svenskt mynt beräknas efter den vid tiden för stämpelbeläggningen gällande vaxelkurs, hvartill på den ort, der stämpelbeläggningen sker, eller på närmaste inländska vaxelplats, vaxlar utställda i det främmande myntslaget och lydande på betalning vid uppvisandet köpas.»

Hvad komiterades förslag i öfriga hithörande delar angår, hafva Embetsverken dervid ansett sig böra göra följande erinringar:

Lydelsen af det under rubriken »Inkassering af penningar» föreslagna stadgandet synes kunna gifva anledning till den misstyding, att derunder skulle innefattas jemväl fullmakt att uppbära och qvittera penningebelopp. Det enligt komiterades motivering med detta stadgande åsyftade mål eller att förhindra ett kringgående af föreskriften om stämpelbeläggning af vaxlar, synes kunna vinnas, om ifrågavarande rubrik sammanläs med nästföljande, hvilken i sådant fall kunde erhålla följande lydelse:

Invisning eller annan dermed likartad handling, mot hvars aflemnande betalning erhålles, lika med vaxel, i hvilken händelse en motsvarande förändring i 52 § punkt 1 torde böra vidtagas i komiterades förslag.

Enär skäl torde saknas att föreskrifva, det obligationer utgifna i Sverige skola stämpelbeläggas förr, än penningar för dem af utgifvaren erhållas, synes, till förekommande af en sådan tillämpning af det föreslagna stadgandet, under rubriken Obligation, första stycket deraf böra affattas sålunda:

»Obligation, som utgifves här i riket, skall, innan den pantsättes, försäljes eller på annat sätt öfverlåtes, förses med stämpel af 30 öre för belopp, ej öfverstigande 100 kronor, och derutöfver 30 öre för hvarje påbörjad hundratal kronor;

dock att frihet från sådan stämpel eger rum för svenska statens obligationer.

Obligation, som utgifvits i utlandet och efter — — inkommer i riket, skall, inom åtta dagar efter det obligationen i riket inkommit och i alla händelser innan den härstädes pantsättes, försäljes eller på annat sätt öfverlåtes, förses med stämpel enligt nyssnämnda grund.

Å obligation, som i utlandet utgifvits och före den — — inkommit i riket, eger innehafvaren, om obligationen före sistnämnda dag hos magistrat i stad uppvisas, kostnadsfritt bekomma påteckning om dagen för uppvisandet. Obligation, som icke blifvit med sådan påteckning försedd, skall, inom åtta dagar efter det den i riket inkommit och i alla händelser innan den härstädes pantsättes, försäljes eller på annat sätt öfverlåtes, beläggas med stämpel enligt den för obligation här ofvan stadgade grund.

Sökes på grund af obligation, för hvilken ofvanstående stämpelavgift icke skolat utgöras, hos offentlig myndighet betalning, skall obligationen vara försedd med stämpel af 25 öre för hvarje fulla 100 kronor af det kapitalbelopp, för hvilket betalning sökes;

dock är obligation fri från sistnämnda stämpel, då på grund deraf fordran bevakas i konkurs.»

Mot komiterades förslag i hvad det afser stämpelavgift vid depositionsräkning, kapitalräkning samt för qvittens, som, för inkassering af penningar, genom annan person än fordringsegaren, från en ort till en annan försändes, hafva Embetsverken icke något att erinra.

Embetsverken hålla slutligen före, att, vid den nu ifrågasatta utsträckningen i skyldighet att erlægga stämpelavgift, aktier och lottbref icke böra undantagas. Embetsverken biträda härutinnan den uppfattning, som af vederbörande skattekomité uttalades uti dess den 13 September 1882 afgifna betänkande, deri komitén framhöll, att dessa handlingar otvifvelaktigt intoge ett framstående rum, då det gälde att genom stämpelskatten träffa kapitalet, i det att nämligen förvärfvandet af aktier eller lottbref i bolag i de flesta fall kunde betraktas såsom ren kapitalplacering.

Embetsverken förorda därför, att *aktier och lottbref underkastas stämpelavgift enligt samma grunder, som de för obligationer föreslagna*, detta så mycket heldre som en del aktier eller s. k. preferensaktier mången gång kunna vara fullt jemförliga med obligationer.

III. Om stämpel och deras tillhandahållande.

Med undantag af ett tillägg till 27 §, hvilket, om komiterades förslag angående stämpel till testamenten ej godkännes, bör bortfalla, och en

redaktionsändring i 29 §, hafva komiterade icke föreslagit förändring i de under III Art. i nu gällande stämpelförordning intagna stadganden.

Derest nu föreslagna grunder för stämpelbeläggning af vaxel, anvisning och inuisning komme att blifva antagna, uppstår emellertid fråga, huruvida icke häraf skulle påkallas nya stämpelsorter. Enligt dessa grunder skulle nämligen för en dylik handlings förseende med stämpel till stadgadt belopp i vissa fall krävas ända till *tre* af nu befintliga enkla beläggningsstämplar. 24 § i nu gällande stämpelförordning medgifver, att stämpling af blanketter till vaxlar och anvisningar må verkställas genom Statskontorets försorg. Med det inskränkta utrymme, den nu gängse storleken af de för dessa ändamål begagnade blanketterna erbjuder, skulle svårighet kunna uppstå att, utan att blankettens utrymme allt för mycket inkräktades, verkställa dylik stämpling, och behof af flera stämpelsorter i sådant fall komma att göra sig gällande. Utan att dock i frågans nuvarande skick afgifva bestämdt förslag till införande af vissa nya stämpelsorter, hafva Embetsverken emellertid velat fästa uppmärksamheten å detta förhållande.

IV. Om uppbörd och redovisning.

I hithörande stadganden har någon förändring icke blifvit af komiterade föreslagen.

Enligt 43 § i nu gällande stämpelförordning eger försäljningsman att i afgifvande redovisning såsom ersättning för besvär och kostnader räkna sig till godo provision, utgående i Stockholm och länsresidensstäderna med tre procent, samt i öfriga städer och å landet med fyra procent af det belopp, för hvilket stämplat försåls, dock att domhafvande, oberoende af den ort, på hvilken han är bosatt, alltid må tillgodoföra sig fyra procent af försäljningsbeloppet.

I Rikshufvudboken för år 1892 upptages statens inkomst af stämpelafgifter, bevillningsafgiften för spelkort oberäknad, till 3,327,350 kronor 4 öre, och enligt räkenskaperna för samma år hafva vederbörande försäljningsmän i provision tillgodofört sig ett sammanlagdt belopp af 119,303 kronor 57 öre, deraf 78,427 kronor 12 öre enligt 4 procent och 40,876 kronor 45 öre enligt 3 procent å försäljningssumman. Provision har utgått till 348 personer och i 52 fall öfverstigit 600 kronor samt vaxlat mellan lägst 32 öre och högst 6,569 kronor 94 öre.

Komiterades beräkning af den tillökning i statsinkomst, som skulle vinnas genom tillämpning af de af dem föreslagna bestämmelserna, visar ett resultat af 2,592,000 kronor. Om provisionen härå beräknas

efter 4 procent å hälften och efter 3 procent å andra hälften, skulle alltså genom tillämpning af de utaf komiterade föreslagna bestämmelser en ökning i provisionen tillskyndas vederbörande försäljningsmän af tillhopa 90,720 kronor.

Under förutsättning af en betydligare ökning i stämpelafgiften, synes det dock som skulle någon nedsättning i den å stämpelförsäljningsmännen utgående provisionen kunna vidtagas; och få Embetsverken i sådant hänseende föreslå, att i stämpelförordningen införas bestämmelser derom, att dylik provision icke i något fall må öfverstiga 3 procent, att den skall utgå med detta procental intill en årlig försäljningssumma af 20,000 kronor, samt att för öfverskjutande belopp icke må beräknas mer än 2 procent.

V. Om ansvarspåföljd.

De af komiterade i 52 § föreslagna straffbestämmelser hafva synts Embetsverken icke fullt lämpliga. Underlåtenhet, t. ex. af glömska, att förse en handling med stämpel å 10 öre skulle, enligt desamma, derest åtal följde, ovilkorligen medföra, utom skyldigheten att ersätta kronans förlust, en straffpåföljd af 25 kronors böter. Följden häraf skulle då blifva antingen den, att, med hänsyn till det orimligt höga bötesbeloppet, åtal komme att uteblifva, eller ock den, att den skyldige singe vidkännas ett straff, som icke stode i skäligt förhållande till förseelsen. Såväl på grund häraf som äfven för att bringa förevarande straffbestämmelser i öfverensstämmelse med den svenska strafflagstiftningen i öfrigt, synes det vara nödigt, att straffbestämmelserna i förslaget så ändras, att latitudsystemet dervid komme till användning. Härigenom kan vid tillämpningen nödig hänsyn tagas icke blott till värdet af den felande stämpelafgiften utan jemväl till andra omständigheter, hvilka vid förseelser af nu ifrågavarande slag böra hafva ett väsendtligt inflytande på straffet. Embetsverken hafva därför ansett sig böra hemställa, att såsom straffbestämmelse för de i mom. 1 och 4 af denna § omförmälda förseelser fastställes en strafflatitud med minimum af 5 kronor och maximum af 1,000 kronor och för de i mom. 2 och 3 omförmälda fall en latitud från och med 25 kronor till och med 1,000 kronor, hvarförutom skyldighet för den dömda att i alla fall ersätta kronan med den felande stämpelns dubbla belopp synes böra stadgas.

Den af komiterade i 58 § 1 mom. föreslagna nedsättningen i det till vederbörande hofrättstjenstemän nu utgående anmärkningsarfvode hafva Embetsverken funnit af förhållandena påkallad och alltså böra ega rum utan afseende å antagandet af förslagets öfriga bestämmelser.

Att införandet af det i 58 § 3 mom. föreslagna stadgande om åklagareandel i skadestånd, hvilket ådömts den, som oriktigt eller ofullständigt uppgifvit död mans bo, är beroende af antagandet af det tillägg till 22 kap. 20 § strafflagen, hvarom komiterade afgifvit särskildt förslag, hafva Embetsverken endast velat påpeka.

Beträffande tiden för den föreslagna nya stämpelförordningens trädande i kraft hafva komiterade af anförda skäl hemställt, att denna skulle räknas *från* den 1 Juli 1894.

Af flera utaf de i nu föreliggande förslag intagna tidsbestämmelser vill det dock synas som vore komiterades mening, att bestämmelserna skulle tillämpas *från och med* den 1 Juli 1894, hvilket väl också vore det naturligaste. Härvid är dock att märka, att nu gällande förordning angående stämpelafgiften af den 5 September 1890, med deri sedermera genom nådiga kungörelserna den 16 Oktober 1891, den 30 September 1892 och den 10 Juli 1893 vidtagna ändringar, skall, enligt hvad i berörda författningar uttryckligen sägs, lända till efterrättelse till slutet af det år, under hvars lopp ny stämpelbevillning varder af Riksdagen fastställd. Embetsverken hafva dessutom velat fästa uppmärksamheten å den korta tidrymd, som, derest ny stämpelförordning med många för allmänheten helt och hållet obekanta stadganden, hvilkas öfverträdande belägges med stränga straffpåföljder, vunne tillämpning från den af komiterade föreslagna tidpunkten, sannolikt skulle komma att förflyta mellan förordningens promulgerande och dess trädande i kraft. Embetsverken anse därför, att med den nya förordningens tillämpning bör anstå till ingången af år 1895.

Med tillkännagifvande att de af komiterade föreslagna bestämmelser, som i detta utlåtande icke blifvit särskildt vidrörda, ansetts icke böra föranleda till erinran från Embetsverkens sida, få Embetsverken härmed återställa remissakten, hvarjemte protokollsutdrag, innefattande vid ärendets föredragning uttalade särskilda meningar, bifogas.

Stockholm den 22 Januari 1894.

Underdånigst:

L. ANNERSTEDT.	ALB. ANDERSON.
L. W. RIBEN.	HENNING v. UNGE.
JOHAN ÖSTBERG.	C. G. SYLVAN.
	Föredragande.
	C. KINBERG.

Utdrag af protokollet, hållet i Kongl. Statskontoret vid gemensamt sammanträde med Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt den 22 Januari 1894.

Närvarande:

Herr Presidenten m. m. ANNERSTEDT.
 Herr Generaldirektören m. m. ANDERSON.
 Herr Statskommissarien m. m. RIBEN.
 Herr Kammarrättsrådet m. m. VON UNGE.
 Herr Statskommissarien m. m. SYLVAN.
 Herr Kammarrättsrådet m. m. ÖSTBERG.

S. D. Herr Statskommissarien Sylvan anmälde till slutlig behandling det till Embetsverken remitterade, vid sammanträden den 27 och 28 November samt den 4 och 5 December sistlidet år handlagda ärendet i fråga om ett af särskilda komiterade utarbetadt förslag till ny stämpelförordning.

Och beslöts underdånigt utlåtande enligt registratoret.

Från beslutet var Herr Kammarrättsrådet Östberg i vissa delar skiljaktig och yttrade: »Utöfver de erinringar, som i Embetsverkens utlåtande framstälts i fråga om komiterades förslag till arfsskatt, anser jag mig för min del böra framhålla, att en dylik skatt synes mig lämpligare än under form af stämpelafgift kunna anordnas under en efter den moderna skattelagstiftningens kraf omarbetad form af den tillförene stadgade bevillningsafgiften för arf, gåfva och testamente samt att förty med skattens införande borde anstå; så att detta kunde ske i sammanhang med den förestående revisionen af gällande bevillningsförordning.

Väljes emellertid formen af stämpelskatt, anser jag väl på de skäl, som i Embetsverkens utlåtande finnas anförda, att stämpelafgift icke bör

upptagas efter arfs- eller testamentslotter i ett dödsbo utan, såsom för närvarande, utgå å boets hela beskattningsbara behållning, men håller före, att de af Embetsverken i sådant hänseende föreslagna stämpelafgifter äro för höga och derigenom kunna föranleda att allmänheten i många fall helt och hållet undandraget sig skatten. Enligt min mening bör därför stämpelafgiften för bouppteckningar icke sättas högre än att den kommer att utgöra:

a) då arflåtaren efterlemnad bröstarfvinge,
 för hvarje fulla 100 kronor af behållningen till och med 5,000 kronor 50 öre,
 för hvarje fulla 100 kronor af behållningen utöfver 5,000 kronor till
 och med 100,000 kronor ..... 1 krona,
 och för hvarje fulla 100 kronor af behållningen utöfver 100,000 kro-
 nor ..... 1 krona 50 öre,
 samt b) då arflåtaren ej efterlemnad bröstarfvingar, dubbelt emot hvad
 afgiften beräknad enligt a) skulle blifva.»

I fråga om beloppet af stämpelafgift till bouppteckningar instämde Herr Kammarrättsrådet von Unge med Herr Kammarrättsrådet Östberg, men förenade sig i öfrigt med referenten.

Som ofvan.

In fidem
E. af Sillén.

Andra och Tredje grupperna.

Bouppteckningsstämpel i procent af behållning i bo.

Behållning i bo. Kronor.	Grupp enligt komiterades förslag.	Enligt komiterades förslag, då arvingarne äro					Enligt embets- verkens förslag.	Behållning i bo. Kronor.	Grupp enligt komiterades förslag.	Enligt komiterades förslag, då arvingarne äro					Enligt embets- verkens förslag.
		en.	två.	tre.	fyra.	fem.				en.	två.	tre.	fyra.	fem.	
5,000	2	1,500	1.	0,800	0,700	0,700	1.	20,000	2	2,400	2,200	1,800	1,500	1,300	1,750
	3	3.	1,750	1,250	1.	1.			3.	5.	4,500	3,750	3.	2,500	
6,000	2	1,700	1,100	0,900	0,800	0,700	1,167	21,000	2	2,400	2,200	1,900	1,500	1,300	1,762
	3	3,500	2.	1,500	1,250	1.			3.	5.	4,500	4.	3.	2,500	
7,000	2	1,900	1,200	0,900	0,800	0,700	1,286	22,000	2	2,400	2,200	1,900	1,600	1,300	1,773
	3	4.	2,250	1,500	1,250	1.			3.	5.	4,500	4.	3,250	2,500	
8,000	2	2.	1,300	1.	0,900	0,800	1,375	23,000	2	2,400	2,200	2.	1,600	1,400	1,783
	3	4,250	2,500	1,750	1,500	1,250			3.	5.	4,500	4,250	3,250	2,750	
9,000	2	2,100	1,400	1,100	0,900	0,800	1,444	24,000	2	2,400	2,200	2.	1,700	1,400	1,792
	3	4,250	2,750	2.	1,500	1,250			3.	5.	4,500	4,250	3,500	2,750	
10,000	2	2,200	1,500	1,100	1.	0,900	1,500	25,000	2	2,500	2,200	2.	1,700	1,500	1,800
	3	4,500	3.	2.	1,750	1,500			3.	5,250	4,500	4,250	3,500	3.	
11,000	2	2,200	1,600	1,200	1.	0,900	1,545	26,000	2	2,500	2,200	2,100	1,800	1,500	1,808
	3	4,500	3,250	2,250	1,750	1,500			3.	5,250	4,500	4,250	3,750	3.	
12,000	2	2,200	1,700	1,300	1,100	0,900	1,583	27,000	2	2,500	2,200	2,100	1,800	1,500	1,815
	3	4,500	3,500	2,500	2.	1,500			3.	5,250	4,500	4,250	3,750	3.	
13,000	2	2,200	1,800	1,300	1,100	1.	1,615	28,000	2	2,500	2,200	2,100	1,900	1,600	1,821
	3	4,500	3,750	2,500	2.	1,750			3.	5,250	4,500	4,250	4.	3,250	
14,000	2	2,200	1,900	1,400	1,200	1.	1,643	29,000	2	2,500	2,200	2,100	1,900	1,600	1,828
	3	4,500	4.	2,750	2,250	1,750			3.	5,250	4,500	4,250	4.	3,250	
15,000	2	2,300	2.	1,500	1,200	1,100	1,667	30,000	2	2,600	2,300	2,200	2.	1,700	1,833
	3	4,750	4,250	3.	2,250	2.			3.	5,500	4,750	4,500	4,250	3,500	
16,000	2	2,300	2.	1,500	1,300	1,100	1,687	31,000	2	2,600	2,300	2,200	2.	1,700	1,871
	3	4,750	4,250	3.	2,500	2.			3.	5,500	4,750	4,500	4,250	3,500	
17,000	2	2,300	2,100	1,600	1,300	1,200	1,706	32,000	2	2,600	2,300	2,200	2.	1,700	1,906
	3	4,750	4,250	3,250	2,500	2.			3.	5,500	4,750	4,500	4,250	3,500	
18,000	2	2,300	2,100	1,700	1,400	1,200	1,722	33,000	2	2,600	2,300	2,200	2.	1,800	1,939
	3	4,750	4,250	3,500	2,750	2,250			3.	5,500	4,750	4,500	4,250	3,750	
19,000	2	2,300	2,100	1,700	1,400	1,200	1,737	34,000	2	2,600	2,300	2,200	2,100	1,800	1,971
	3	4,750	4,250	3,500	2,750	2,250			3.	5,500	4,750	4,500	4,250	3,750	

Behållning i bo. Kronor.	Grupp enligt komiterades förslag.	Enligt komiterades förslag, då arfvingarne äro					Enligt embets- verkens förslag.	Behållning i bo. Kronor.	Grupp enligt komiterades förslag.	Enligt komiterades förslag, då arfvingarne äro					Enligt embets- verkens förslag.
		en.	två.	tre.	fyra.	fem.				en.	två.	tre.	fyra.	fem.	
35,000	2	2,700	2,300	2,200	2,100	1,900	2.	47,000	2	2,900	2,400	2,300	2,200	2,100	2,255
	3	5,750	4,750	4,500	4,250	4.			3	6.	5.	4,750	4,500	4,250	
36,000	2	2,700	2,300	2,200	2,100	1,900	2,028	48,000	2	2,900	2,400	2,300	2,200	2,100	2,271
	3	5,750	4,750	4,500	4,250	4.			3	6.	5.	4,750	4,500	4,250	
37,000	2	2,700	2,300	2,200	2,100	1,900	2,054	49,000	2	2,900	2,400	2,300	2,200	2,100	2,286
	3	5,750	4,750	4,500	4,250	4.			3	6.	5.	4,750	4,500	4,250	
38,000	2	2,700	2,300	2,200	2,100	2.	2,079	50,000	2	3.	2,500	2,300	2,200	2,200	2,300
	3	5,750	4,750	4,500	4,250	4,250			3	6.	5,250	4,750	4,500	4,500	
39,000	2	2,700	2,300	2,200	2,100	2.	2,103	55,000	2	3.	2,500	2,300	2,200	2,200	2,364
	3	5,750	4,750	4,500	4,250	4,250			3	6.	5,250	4,750	4,500	4,500	
40,000	2	2,800	2,400	2,200	2,200	2.	2,125	60,000	2	3.	2,600	2,400	2,300	2,200	2,417
	3	6.	5.	4,500	4,500	4,250			3	6.	5,500	5.	4,750	4,500	
41,000	2	2,800	2,400	2,200	2,200	2.	2,146	100,000	2	3.	3.	2,600	2,500	2,400	2,650
	3	6.	5.	4,500	4,500	4,250			3	6.	6.	5,500	5,250	5.	
42,000	2	2,800	2,400	2,200	2,200	2.	2,167	200,000	2	3.	3.	3.	3.	2,800	2,825
	3	6.	5.	4,500	4,500	4,250			3	6.	6.	6.	6.	6.	
43,000	2	2,800	2,400	2,200	2,200	2,100	2,186	300,000	2	3.	3.	3.	3.	3.	3,217
	3	6.	5.	4,500	4,500	4,250			3	6.	6.	6.	6.	6.	
44,000	2	2,800	2,400	2,200	2,200	2,100	2,205	400,000	2	3.	3.	3.	3.	3.	3,412
	3	6.	5.	4,500	4,500	4,250			3	6.	6.	6.	6.	6.	
45,000	2	2,900	2,400	2,300	2,200	2,100	2,222	500,000	2	3.	3.	3.	3.	3.	3,530
	3	6.	5.	4,750	4,500	4,250			3	6.	6.	6.	6.	6.	
46,000	2	2,900	2,400	2,300	2,200	2,100	2,239	1,000,000	2	3.	3.	3.	3.	3.	3,765
	3	6.	5.	4,750	4,500	4,250			3	6.	6.	6.	6.	6.	